

Rīts: *Sestdiena, 14. novembris, 1936*

Jana Norvila otrais kompozīciju vakars

Konservatorlīā bija pārpildīts līda pat pēd4jal vietai — tā tad zīme, ka tauta šo apdāvināto, tevdnbisko komnonistu sāk jau istāk saorast un iemīlot. Norvila darbi — īpaši kora dziesmas, jau vair ākkārt atradušas ceļu uz tautu, un, Šķiet, arī, ka daudzo pirmatskaņojuma 8tafp% kas vakar nienildīia «-andri^ vtai programmu, viena ot^ darbs jo nopietni sekmēs autora popularitāti. Uz tādu Nnrvilim arī pilnas tie^Has. io kā *au teikts, Norvila nersomā aur un veidojās apdāvināts un savdabīgs komponists. Kā lielu plusu Norvila mūzai, visnlrms. gribās at*tm*t viņa zītnWs Istrvs™ iekana<t. latviskā mņklēUmMU. kas viemā otrā darbā narādīis jau di°z™wi rakstu rS"! . C-'.n iKt» autora da*bu ir -«ivriti flri » v!afl>!t'W l'rlfca, tom?1- ta's kompozīcijās, kur a»vts ti°s*b"s nostāta* laMskais, — rAs reti k«A sk.->u kā citāta, <r«in l'°hnif .i <*wi kā d«*va valoda. Par note'ktu, i*r*Hi*« stilu na-?°*«wftm rnnāt ""n * v*Vrit io blakus stila nreteSk"b5"i arī nīts da'bu ITm°n; s ir vH*i«n1 st'.nri nevisus. Pat vUnā un HnT mšā d^-V. turn«t bl->k"* . '* »t»<)-^nii ?mt|^iti, kāš vār^bas linā ,,,,,. tf š vSt loti t*!«i (kā to to b'^i r*tvV» me ?"irli. S+^n^a^: b^His i=r>5-Tt^i, iņ^tnMi i^cerV"" fraz°i. Va'miņos r^t^n^n ot--H — bieži vien «luži n°noz *'ni."U. An tī-i t°-^nlskā ziņā t*»tfi Mtt'«», «abe<?t.as eiizodps nereti krustotas ar immrovlzā-" ifra, sklce'umu. Tot'estt d<rt>os. kur komponistam. ka B"kn. ir nief'-s iztu^b^s. efekts ir ļoti stinrs un pērlieciuoēs. Vi0 i°snai*.<ļāks tas ir kora dv '<>smlis, kas patreiz ix Norvila gatavākā un veselāka puse. . .

Norvilis labi nazīst kf>n, ftttrt ar viņu rīkoties, tamldz viņa d«pbos, kā arl^inālos, tā arī tautai dziesmās, nekad netrūkst tecbniski vingra iaveidojuma, netrūkst atjautības . Izdomas, svaiguma No vakarā dzirdētām gribas izcelt trīs tautas dziesmu anstrādājumus — -Kāzu dziesmu", „Māmiņ, mani nosolīja , bet it sevišķi «Meitas mani mellu sauca", kas droši vien drīz būs visu vīru koru repertuārā. Jo interesantas bija visu apstrādājumu kadeinces. Caurmēra problemātiskā-ka ir, pagaidām, Norvila solo dziesma: kur autors vēl viss meklējumos un pārvērtējumos. Blakus mazāk nozīmī b ām, ekspromptveit&rām „PšC lietus* un ^Sveiciens", savā uzdeVJmā, šķiet, pārprasto „Jaunam plāv?jam", totlesu pribas l«celt trīs dziesmas no Raiņa traģēdijas „Mīla stiprāka nar nāvi", kasi, Šķiet, labākās un īpatnākās, ko Norvils solo deiesmā devis. Tipat jāizceļ arī ^ Zilais kalns". Gan 5e't, t&pat afi dažāa citās Norvila dziesmās, gribētās redzēt stingrāk izveidotu sakausētību starp klavieru un balss nartijn, kas b-^iiem palika viana bez otras atbalsta, bet tas viss laika jautāiimne. Koncertā, b« paša autora, kas teicami vadīja „Zemes spēka" kori, Sergeja Ouka vadībā piedalījās brašais kapa skolas kadetu koris un vesela rinia dziedrņu — Elza Zariņa. Tālis Matfsrt, M^riss Vētra Anna Tištere. Pie klavierēm Jānis Ķepītis. Bija daudz anls- jsu, ziedu un bisafumu. V. Dīrziņš.